

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5C/265/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316207141
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8316207141.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. JUDr. Helenou Strachotovou, Hviezdoslavova 7, Martin proti žalovaným 1/ P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, Y., 2/ R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, Y., v konaní o zaplatenie príslušenstva takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Štátu náhradu trov konania nepriznáva.

Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Lehnice 725, IČO: 42264154, ktoré počas konania vystupovalo na strane žalovaných ako vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Súd vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 59,80 eur, ktorého vrátenie vykoná do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia prevádzkovateľ centrálného systému evidencie poplatkov Slovenská pošta a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IČO: 36631124.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, podal dňa 10. 4. 2012 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie 1388,08 eur, úrokov z omeškania a na náhradu trov konania.

Z podanej žaloby vyplýva, že právny predchodca žalobcu na základe písomnej žiadosti - Návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 17. 7. 2007, poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 1659,70 eur na nákup spotrebného tovaru, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60mesačnými splátkami po 48,60 eur, splatnými vždy k 15.dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15. 8. 2007. Žalovaná v 2. rade sa zaviazala uhradiť pohľadávku žalobcu spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade.

Ďalej z podanej žaloby vyplýva, že z časti „C)“ Návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 17. 7. 2007 žalobca poskytol žalovanému v 1. rade revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Poskytnuté finančné prostriedky sa zaviazal splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z tohto rámca, teda vo výške 28 eur, splatných vždy k 10. dňu v mesiaci, počínajúc

mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaný vyčerpal z úverového rámca ku dňu 5. 5. 2009 peňažné prostriedky v celkovej výške 1231,72 eur.

Závazok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý vyplýva z úverovej zmluvy, nebol splnený, preto právny predchodca žalobcu podal na súd žalobu.

Ku dňu 30. 9. 2010 sa stal splatný dlh žalovaného titulom úveru vo výške 1248,40 eur, pričom ku dňu podania žaloby, tento dlh predstavuje 947,40 eur. K tomu istému dňu sa stal splatný aj dlh žalovaného titulom revolvingového úveru vo výške 633,68 eur s tým, že ku dňu podania žaloby tento dlh je 440,68 eur. Podanou žalobou si žalobca uplatnil a úrok z omeškania.

2. Tunajší súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 10. 7. 2012 č.k. 21Ro/72/2012-21, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 23. 7. 2014, pretože sa ho nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanému v 1. rade.

3. Uznesením zo dňa 31. 5. 2016 č.k. 5C/238/2014-147 v súlade s ustanovením §93 O.s.p. súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Lehnice 725, Lehnice, IČO: 42264154, do tohto konania na strane žalovaných v 1. a 2. rade. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 6. 2016 a vykonateľnosť dňa 7. 6. 2016.

4. Dňa 25. 7. 2012, dňa 10. 10. 2012, dňa 28. 12. 2012 a dňa 14. 6. 2016 došli na súd podania právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, v ktorých zoberal žalobu v časti istiny 1388,08 eur späť, pretože po začatí konania na súde, žalovaní uhradili celkovú sumu 1628,08 eur. Na základe tejto skutočnosti žalobca žiadal konanie zastaviť v časti istiny 1388,08 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 232,84 eur pri spotrebiteľskom úvere a vo výške 158,21 eur pri revolvingovom úvere. Súčasne upresnil, že žalovaných žiada zaviazat' na zaplatenie zvyšku úrokov z omeškania vo výške 151,06 eur a na náhradu trov konania.

5. Uznesením zo dňa 14. 6. 2016 č.k. 5C/238/2014-199 súd konanie zastavil v časti zaplatenia istiny vo výške 1388,08 eur a v časti úrokov z omeškania zo spotrebiteľského úveru v celkovej výške 232,84 eur a v časti úrokov z omeškania z revolvingového úveru vo výške 7,16 eur. Zvyšok nároku žalobcu vylučuje na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách celého konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 7. 2016 a vykonateľnosť dňa 6. 7. 2016.

6. Uznesením zo dňa 20. 7. 2017 č.k. 5C/265/2016-25 súd rozhodol, že pokračuje v konaní na strane žalobcom so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom J. Y. X, XXXXX G., V., zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713 ako právnym nástupcom spol. CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 787 783. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31. 7. 2017.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s výpisom z obchodného registra žalobcu a právneho predchodcu žalobcu, so Žiadosťou/Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, Všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, Sadzobníkmi poplatkov, odstúpeniami od zmlúv - predžalobnou upomienkou + doručenkami, potvrdeniami právneho predchodcu žalobcu, výpismi z účtu, príkazmi na úhradu predloženými žalovanými a zistil tento skutkový stav.

8. Na základe Žiadosti/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17. 7. 2007, právny predchodca žalobcu, CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, poskytol žalovanému v 1. rade a jeho partnerke - žalovanej v 2. rade úver vo výške 1659,69 eur (50 000 Sk) pri ročnej úrokovej sadzbe 23,45% a RPMN 27,92%. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal tento úver splatiť pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 48,59 eur (1464 Sk) vždy k 15. dňu v mesiaci. Žalovaná v 2. rade vyhlásila, že spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade uhradí záväzky z tejto zmluvy o úvere, vrátane príslušenstva.

Podľa časti „C“ uvedenej zmluvy, žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, aby ho táto spoločnosť zaradila

do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mu úverový rámec vo výške 2000 Sk a vydala úverovú kartu na jeho meno. Žalovaný sa zaviazal tento čerpaný úver a príslušné náklady splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak. Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je dohodnuté inak. Úroková sadzba platná ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy je 23,4% ročne, poplatok za správu revolvingového úveru je 45 Sk mesačne. V prípade nečerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca karty, dlžníkovi nevznikne žiadny peňažný záväzok. Súčasne tu bol uvedený príkladný výpočet RPMN a to pri prvom čerpaní vo výške 20 000 Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní po 1000 Sk bez poistenia je RPMN 31,76% ročne.

Podľa časti „D“ tejto zmluvy, klient prehlásil, že sa oboznámil s platnými rámcovými zmluvami o poistení, uzatvorenými medzi CETELEM Slovensko a.s. a Poisťovňou Cardif Slovakia a.s. a so všeobecnými poistnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia a.s., súhlasí s nimi a svojim podpisom vyjadruje súhlas s poistením, ktoré si zvolil v tejto časti, t.j. so Základným poistením. Ďalej klient vyjadril súhlas, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.. Ďalej klient zobral na vedomie, že čiastka vo výške 2,99% z dohodnutej mesačnej splátky úveru pre prípad Základného súboru poistenia (pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti), ktorá je zahrnutá do mesačných splátok úveru, bude určená na úhradu poistného.

9. Bližšie podmienky zmluvného vzťahu mali byť upravené vo Všeobecných podmienkach CETELEM Slovensko a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru a Sadzobník poplatkov.

Podľa bodu V.-3. A V.-4. Všeobecných podmienok, ak klient poruší povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. V prípade, že Cetelem na základe žiadosti klienta dá súhlas s odkladom jednej alebo viacerých mesačných splátok, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 4% z odloženej sumy alebo účtovať príslušné náklady na úverovom účte a nesplatenú úverovú istinu ďalej úročiť podľa platnej úrokovej sadzby.

10. Odstúpením od zmluvy - predžalobnou upomienkou zo dňa 9. 8. 2010 právny predchodca žalobcu, CETELEM SLOVENSKO a.s., odstúpil od úverovej zmluvy, ktorou žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 1659,70 eur. Zároveň pohľadávka spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. bola vyčíslená na sumu 1248,40 eur (336,72 eur dlžné mesačné splátky úveru, 897,37 eur úverová istina splatná ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, 14,31 eur zmluvné pokuty za omeškanie so splácaním úveru).

Odstúpením od zmluvy - predžalobnou upomienkou zo dňa 20. 8. 2010 právny predchodca žalobcu, CETELEM SLOVENSKO a.s., odstúpil aj od úverovej zmluvy, ktorou žalovaným bol poskytnutý úver prostredníctvom úverovej karty. Zároveň pohľadávka spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. bola vyčíslená na sumu 633,68 eur (221,80 eur dlžné mesačné splátky úveru, 381,49 eur úverová istina splatná ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, 32,39 eur zmluvné pokuty za omeškanie so splácaním úveru).

11. Právny predchodca žalobcu potvrdeniami zo dňa 24. 5. 2012 potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na úvere pre žalovaných vo výške 1659,70 eur a prijatie splátok od žalovaných 1502,13 eur do odstúpenia od zmluvy a 351 eur po odstúpení od zmluvy (v období od 23. 8. 2010 -17. 4. 2012).

Taktiež právny predchodca žalobcu potvrdeniami zo dňa 24. 5. 2012 potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na úverovej karte pre žalovaných vo výške 600 eur a prijatie splátok od žalovaných 269,48 eur do odstúpenia od zmluvy a 223 eur po odstúpení od zmluvy (v období od 23. 8. 2010 -17. 4. 2012).

12. Žalovaní súdu predložili príkazy na úhradu, z ktorých vyplýva úhrada splátok dlhu počas konania.

13. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že v roku 2007 potreboval peniaze na nákup chladničky a iných vecí do domácnosti. Preto telefonicky kontaktoval spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., ktorý mu schválil úver vo výške 50 000 Sk, avšak reálne mu bolo poskytnutých len 49 000 Sk, pretože 1000 Sk

si započítali na poplatok. So spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. sa kontaktoval len telefonicky, k osobnému kontaktu nedošlo. Pri telefonickom rozhovore sa vôbec nerozprával o úverovej karte, ktorá mu neskôr bola doručená. Žalovaný chcel čerpať úver vo výške 50 000 Sk a preto sa rozprávali len o tomto úvere. Teda o úverovej karte sa nerozprávali vôbec, ani mu neboli poskytnuté žiadne informácie k tomuto typu úveru a ani nič mu nebolo vysvetlené. Zmluvu podpísala aj jeho manželka a vrátili ju spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s.. Neskôr žalovaný v 1. rade stratil zamestnanie, nemal finančné prostriedky a preto úver prestal splácať. Po nájdení zamestnania pokračoval v splácaní. Koľko už uhradili v danom úverovom vzťahu, žalovaný v 1. rade uviesť nevedel. Taktiež nevedel uviesť, koľko čerpali z úverovej karty, ktorú obdržali od spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s..

14. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní potvrdila, že v r. 2007 podpísala zmluvu, ktorá im bola doručená poštou, so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s.. Že súčasťou tohto úveru bol aj ďalší úver - revolving, si žalovaná v 2. rade nepamätá. Potvrdila však, že z karty vyberali peniaze, keďže boli vo finančnej tiesni z dôvodu straty zamestnania. Má za to, že po podaní žaloby uhradili splátky, o čom súdu predložila výpisy z účtu.

15. Z obsahu podania, doručeného súdu dňa 14. 6. 2016 právnym zástupcom žalobu, vyplýva, že žalovaní titulom úveru čerpali sumu 1626,50 eur (49 000 Sk), keďže suma 1000 Sk bola odpočítaná ako poplatok za poskytnutie úveru. Do podania žaloby na tomto úvere žalovaní uhradili sumu 1803,14 eur a po podaní žaloby sumu 1187,40 eur, t.j. spolu uhradili 2990,54 eur v tomto úverovom vzťahu.

Splátky do podania žaloby na súd boli započítané takto:

- istina úveru 712,51 eur;
- zmluvné úroky zo splátok splatných v 08/2007 - 07 2010 vo výške 937,02 eur;
- poplatky za poistenie úveru zo splátok splatných v 08/2007 - 07/2010 vo výške 50,04 eur;
- poplatky za odoslané upomienky 16,60 eur;
- poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania 59,74 eur;
- zmluvné pokuty za omeškanie splácania úveru 27,23 eur;

Splátky po podaní žaloby boli započítané na úhradu zvyšku istiny a úrokov z omeškania 232,84 eur.

Ďalej z obsahu tohto podania vyplýva, že žalovaní titulom revolvingového úveru z úverovej karty reálne vyčerpali sumu 631,72 eur. Do podania žaloby na tomto úvere žalovaní uhradili sumu 462,48 eur a po podaní žaloby sumu 440,68 eur, t.j. spolu uhradili 903,16 eur v tomto úverovom vzťahu titulom revolvingového úveru.

Splátky do podania žaloby na súd boli započítané takto:

- istina úveru 191,04 eur;
- zmluvné úroky zo splátok splatných v 05/2009 - 08/2010 vo výške 160,93 eur;
- poplatky za poistenie úveru zo splátok splatných v 05/2009 - 08/2010 vo výške 13,32 eur;
- poplatky za vedenie revolvingového účtu 22,52 eur;
- poplatky za odoslané upomienky 13,28 eur;
- poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania 46,47 eur;
- zmluvné pokuty za omeškanie splácania úveru 14,92 eur;

Splátky po podaní žaloby boli započítané na úhradu zvyšku istiny a úrokov z omeškania 158,21 eur.

16. Podľa ustanovenia §2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ

nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia §4 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia §4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa ustanovenia §4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

17. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 17. 7. 2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane

spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy, kde v ustanovení §2 písm. a) a b) je vymedzený pojem spotrebiteľ a predávajúci, a sice, spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny a 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Taktiež na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať aj Zák. č. 258/2001 Z.z., kde v ustanovení §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z.z. je špecifikovaný spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere a v ustanovení §3 ods. 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. je definovaný veriteľ a spotrebiteľ.

Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanými, ktorí sú fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaných v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne, zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa.

18. Podľa ustanovenia §4 ods. 3 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z., ktorým bol zrušený zákon č. 634/1992 Zb., predávajúci nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov

V danej veci žalobca žiada zaviazat' žalovaných aj na zaplatenie dlhu na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorej súčasťou mali byť zmluvné podmienky, kde v časti „C“ mal byť dohodnutý revolvingový úver.

Zmluvu zo dňa 17. 7. 2007 súd posúdil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, uzatvorenú podľa Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Na daný právny vzťah je potrebné aplikovať aj Smernicu rady 93/13/EHS, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak sú pre žalovaných priaznivejšie a neprihliadať na tie ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľov v Občianskom zákonníku a rovnako na neprijateľné podmienky.

Tunajší súd je však toho názoru, že uvedeným ustanovením zmluvy o úvere, t.j. časťou „C“ (rovnako ako časťou „D“ poistenie klienta), bolo spotrebiteľovi vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadal a nemal ani možnosť vylúčiť toto ustanovenie zo zmluvy. Súčasne tento revolvingový úver nebol ani špecifikovaný v súlade s ustanovením §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., teda žalovanému

ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt - úver a poistenie, o ktorý nežiadal a v čase žiadosti nemal o podmienkach poskytnutia úveru a poistenia zodpovedajúce informácie. Najmä zodpovedajúcim spôsobom na uzatvorenie zmluvy mu nebol predložený taký návrh, ktorý by obsahoval základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru, pričom nemožno ani odhliadnuť od skutočnosti, že nemal ako vylúčiť revolvingový úver zo zmluvy. Súdom skúmaná predtlačená zmluva bola kontextovo začlenená vo všeobecných podmienkach v inej úverovej zmluve.

Preto súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie, resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ak chce získať úver je donútený fakticky podpísať aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru), je v rozpore s ustanovením §4 ods. 3 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z., účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, nakoľko je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, o ktorý nežiada spotrebiteľ v danej zmluve, automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy, ktorou sa podpisom zmluvy o úver automaticky uzatvára aj zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, nie je možné vylúčiť. Nie je pritom podstatné či bude alebo nebude aj revolvingový úver poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí výslovne od rozhodnutia veriteľa, či spotrebiteľovi poskytne kartu. Zároveň nie je ani podstatné, či aj dôjde k čerpaniu revolvingového úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa, pretože fakticky schválením „žiadosti o úver“, je daný spotrebiteľovi k dispozícii aj revolving úver (produkt, služba), o ktorý nežiadal. Popri tom spotrebiteľ aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že o poskytnutie takéhoto úveru žiada, nemá ani prehľad o podmienkach poskytovania následného revolvingového úveru a môže sa o nich len domnievať. Preto ak aj takýto spotrebiteľ začne čerpať takýto úver, nemá prehľad o jeho povinnostiach, ktoré mu z takéhoto vzťahu môžu vyplývať. Preto súd má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu, nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu, ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru prevodom na účet spotrebiteľa, nabáda k čerpaniu finančných prostriedkov, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie veriteľa je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Z vyššie uvedených dôvodov súd má za to, že daná zmluvná podmienka je neprijateľná.

Zároveň však súd musí konštatovať, že samotná neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, v tomto súdnom prípade vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy, nemá vplyv na platnosť inej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá na základe takejto neprijateľnej podmienky vznikla mimo skutočnosti, že práve daná neprijateľná podmienka mala založiť právny vzťah.

19. Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia §499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia §502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce

sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, M. N. R. D. proti O. C. U. A. D. R. D. proti I. C.. D. S. G., I. B. Q. J., C. J. a R. E. V., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť nepríjemné podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia §40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

20. V danom prípade právny vzťah na základe časti „C“ zmluvy, ktorý vznikol medzi účastníkmi, súd posúdil ako vzťah založený podľa zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý vznikol tým, že žalovaní čerpali poskytnuté peňažné prostriedky.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa §52 Občianskeho zákonníka.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

21. Súd bez ohľadu na to, či je alebo nie je neprijateľná zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je názoru, že poskytnutie spotrebiteľského úveru len na základe inej zmluvy, než tej ktorá bola primárne uzatvorená medzi účastníkmi a ktorá neobsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, znamená vznik právneho vzťahu jedine tým, že došlo k čerpaniu poskytnutých prostriedkov, hoci samotná zmluva neobsahovala základné náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z., dokonca nebola ani vyhotovená v predpísanej písomnej forme. V danom prípade súd prihliadal na ustálenú judikatúru, kedy vo viacerých iných obdobných konaniach bolo ustálené, že sa nejedná o neexistenciu právneho úkonu a len možné domáhanie sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale sa jedná o nárok na vrátenie úveru.

Ak bol revolvingový úver poskytnutý len na základe inej uzatvorenej zmluvy, súd je názoru pri poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe žiadosti nemožno hovoriť ani o dodržaní písomnej formy podľa §46 Občianskeho zákonníka pre absenciu existencie písomného prijatia návrhu. Preto daný zmluvný vzťah je platný podľa ustanovenia §4 ods. 4 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. len z dôvodu započatia čerpania zo strany žalovaných.

22. V danej veci vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, ako aj z písomných vyjadrení žalobcu, a výsluchu žalovaných, bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola uzatvorená dňa 17. 7. 2007 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle Zák. č. 258/2001 Z.z.. Na základe tejto zmluvy žalovaným boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1626,50 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 48,59 eur pri úroku 23,45% ročne a RPMN 27,92%.

Žalovaní porušili svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, preto žalobca v súlade s čl. V.5. Všeobecných podmienok, listom zo dňa 9. 8. 2010, odstúpil od úverovej zmluvy.

Taktiež súd mal za preukázané, že žalovaní v danom úverovom vzťahu pred začatím konania na súde, uhradili sumu 1803,14 eur a po začatí konania na súde sumu 1187,40 eur, t.j. spolu uhradili sumu 2990,54 eur.

Uvedené skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov, ako aj z písomných vyjadrení žalobcu a neboli sporné medzi stranami sporu.

23. Ďalej súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru v zmysle Zák. č. 258/2001 Z.z.. Na základe tejto zmluvy žalovaní vyčerpali finančné prostriedky vo výške 631,72 eur, pričom porušili svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, preto žalobca v súlade s čl. V.5. Všeobecných podmienok, listom zo dňa 20. 8. 2010, odstúpil od úverovej zmluvy.

Taktiež súd mal za preukázané, že žalovaní v danom úverovom vzťahu pred začatím konania na súde, uhradili sumu 462,48 eur a po začatí konania na súde sumu 440,68 eur, t.j. spolu uhradili sumu 903,16 eur.

Aj tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov, ako aj z písomných vyjadrení žalobcu a neboli sporné medzi stranami sporu.

24. Podľa ustanovenia §48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa ustanovenia §48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa ustanovenia §457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ustanovenia §451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia §458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

V danej veci súd je toho názoru, že daný právny vzťah nie je možné posudzovať len podľa ustanovení Obchodného zákonníka, resp. Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Preto je tu potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre žalovaných priaznivejšie a neprihliadať na tie ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľov v Občianskom zákonníku a rovnako na neprijateľné podmienky.

Žalobca v danej veci odstúpil od úverovej zmluvy, ako aj od revolvingovej zmluvy v zmysle čl. V.5. Všeobecných podmienok, čo aj sám potvrdil vo svojom písomnom vyjadrení, adresovanom súdu.

O zrušení zmluvy ide aj vtedy, keď niektorý účastník zmluvy od zmluvy odstúpi, či už na základe oprávnenia obsiahnutého v zmluve, alebo na základe skutočností uvedených v zákone. Odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje s účinkami ex tunc, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak. Následkom odstúpenia zmluvy je vydanie bezdôvodného obohatenia.

Pri vydaní bezdôvodného obohatenia má prednosť naturálna reštitúcia, pričom peňažná náhrada prichádza do úvahy iba subsidiárne.

V danej veci právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy, čím došlo k zrušeniu zmluvy a všetkým účastníkom zmluvy vzniklo právo požadovať od druhej zmluvnej strany vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto bezdôvodného obohatenie, ktoré mohol žalobca požadovať od žalovaných, spočíva vo vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov.

Žalovaným titulom úveru boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1626,50 eur. Žalovaní však už uhradili žalobcovi 2990,54 eur, teda viac finančných prostriedkov, ako im bolo poskytnutých.

Žalovaným titulom revolvingového úveru boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 631,72 eur. Žalovaní však už uhradili žalobcovi 903,13 eur, teda viac finančných prostriedkov, ako im bolo poskytnutých.

Žalovaní uhradili viac, ako im bolo reálne poskytnutých, preto súd žalobu žalobcu zamietol.

25. Je potrebné uviesť, že žalobca, resp. jeho právny predchodca si započítal splátky žalovaných na poplatky za upomienky, poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania a zmluvné pokuty, či poplatky za vedenie revolvingového účtu. Avšak tu súd uvádza, že tieto zmluvné podmienky, upravujúce uvedené položky vo všeobecných podmienkach, či sadzobníku, súd posúdil ako neprijateľné, ktorých obsah spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť.

Poplatky za administratívu a upomienky žalobcovi nepatria aj z toho dôvodu, že za poplatky takéhoto typu dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiuplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, resp. navyšovanie zisku a nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle §3 a §39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Zároveň žalobca nepreukázal, aké reálne náklady mu vznikli s upomienkami a administratívou. Preto aj z tohto dôvodu nemožno priznať žalobcovi požadované poplatky.

Navyše poplatky za upomienky vyplývajú iba zo Všeobecných podmienok, ktoré majú tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy.

Súd má však za to, že Všeobecné zmluvné podmienky nie sú aktom, ktoré by zaväzovali žalovanú s tým, že tieto nie sú ani podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010), navyše bez platnej inkorporačnej doložky (uvedená drobným písmom v dolnej časti zmluvy).

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Záverom súd poukazuje na to, že celá zmluva o úvere, ako aj zmluvné dojednania, sú na žalobcom predpísaných a predpripravených formulároch - tlačivách, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť, sú vopred pripravené, s drobnými písmenami a po dopísaní údajov, resp. konkrétnych čísiel sa podpisujú bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní zo strany spotrebiteľa. Zmluvné dojednania s drobnými písmenkami pritom ani nie sú podpísané účastníkmi, hoci napríklad na dojednanie o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma a dohoda oboch strán.

26. Podľa ustanovenia §255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ustanovenia §256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ustanovenia §257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V danej veci žalobca podal na súd žalobu o zaplatenie 1388,08 eur a úrokov z omeškania. V časti o zaplatenie istiny 1388,08 eur súd konanie zastavil, pretože žalovaní túto sumu uhradili po začatí konania

na súde. Teda žalovaní procesne zavinili zastavenie konania v časti žalovanej istiny a podľa toho by patrila náhrada trov konania žalobcovi. Súd žalobu žalobcu zamietol len v časti úrokov z omeškania.

Súd však v danej veci aplikoval dôvody hodné osobitného zreteľa, kde zobral na zreteľ, že žaloba žalobcu v časti istiny nebola dôvodná v čase jej podania a to vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie. Žalovaní čerpali titulom úveru a revolvingu spolu 2258,22 eur, avšak už pred podaním žaloby na súd uhradili sumu 2265,62 eur. Po podaní žaloby na súd uhradili ďalších 1628,08 eur. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi žalovaných ako spotrebiteľov zaviazat' na zaplatenie trov žalobcu. Preto súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal aplikovaním ustanovenia §257 C.s.p..

27. Z rovnakého dôvodu súd neuložil žalovaným ani povinnosť uhradiť trovy štátu vo výške 4 eur, ktoré vznikli tým, že súd prostredníctvom poštového úradu zisťoval, kto je splnomocnencom žalovaného v 1. rade, na základe akej plnej moci, bol splnomocnencovi žalovaného v 1. rade doručený platobný rozkaz. Štátu vznikli trovy ešte za účinnosti O.s.p. a teda podľa ustanovenia §148 ods. 1 O.s.p. by mal štát právo na náhradu trov štátu voči žalovaným v 1. a 2. rade. Aplikovaním dôvodov hodných osobitného zreteľa, uvedených vyššie, však súd ani štátu náhradu trov konania nepriznal.

28. Na strane žalovaných počas konania vystupovalo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Lehnice 725, Lehnice, IČO: 42264154. Vzhľadom na výsledok sporu žalovaným náhrada trov konania nepatrí, preto ani uvedené združenie nemá právo na náhradu trov konania s tým, že uvedenému združeniu ani žiadne trovy konania nevznikli, keďže toto síce vstúpilo do konania, ale vo veci sa nevyjadriilo, ani sa nezúčastnilo pojednávania.

29. Podľa ustanovenia §11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správny súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred pojednávaním veci.

Podľa ustanovenia §11 ods. 4 Zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa ustanovenia §11 ods. 6 písm. b) Zák. č. 71/1992 Zb., orgány uvedené v §3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Žalobca v danej veci zaplatil súdny poplatok vo výške 83 eur (zo sumy 1388,08 eur). Pred prvým pojednávaním však zobral žalobu späť v časti zaplatenia istiny 1388,08 eur a predmetom konania ostalo len príslušenstvo - úrok z omeškania vo výške 151,06 eur, z ktorej súdny poplatok predstavuje sumu 16,50 eur a teda rozdiel medzi žalobcom zaplateným súdnym poplatkom a súdnym poplatkom, ktorý má byť vo veci zaplatený po čiastočnom späťvzatií žaloby pred prvým pojednávaním, predstavuje sumu 66,50 eur. Z tejto sumy súd v súlade s ustanovením §11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, skrátil 6,70 eur a zvyšok 59,80 eur vrátil žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.